

نورماتیو عدالت، بر وجه تحقیقی و تعیینی آن تأکید کرده و فرایندهای منتهی به عدالت را مطمح نظر خود قرار داده است.

نمودار روند کاربرد این واژه نشان می‌دهد که «equality» یک بار در انتهای قرن هجده و اوایل قرن نوزدهم مورد توجه بوده و پس از افول در اواسط قرن نوزدهم، در آغاز قرن بیستم و یکم دوباره مورد توجه و ارجاع قرار گرفته است. واژه equality اصطلاح نسبتاً مدرنی است که بر کیفیت یک پدیده، به ویژه وجه تعیینی و تحقیقی آن دلالت می‌کند؛ آنچه در کنه این واژه نشست، دمکراسی و وجه ایزومتریک انسانی است. لغت نامه کولینز در توضیح معنای equality می‌نویسد: «وضعیت یا حالتی که در آن، همه اعضای یک جامعه یا گروه، دارای موقعیت و حقوق و فرصت‌های یکسانی هستند» (col- dictionary. insidictionary). ذیل (equality).

کار بست واژه equality در مطالعات عدالت بیان‌کننده نوعی نگاه ریاضیاتی به عدالت نیز می‌تواند باشد؛ به طبع این نوع نگاه، لازمه فرایند دیدن و عبور از نگاه ذهنی و توصیفی صرف، به منظور تدوین معادله‌ای برای چگونگی دستیابی به عدالت در بیرون است. این واژه در ریاضیات به دو طرف معادله‌ای اطلاق می‌شود که نسبت آن‌ها تساوی است و هر دو طرف دارای ارزش یکسان هستند. این اشارت، چه در معنای کهن لاتین این واژه و چه در استفاده مدرن تر آن همواره وجود داشته است؛ «aequalis» (لاتین)، «æquali-tas» (لاتین)، «égalité» (فرانسوی کهن) و «equal» (انگلیسی).

برخی منابع از چند ریشه دیگر نیز نام برده‌اند؛ یکی واژه لاتینی کهن «aequitatem»، «aequilatitatis» و صفت «aequus». معنای واژه اخیر در حالت صفت، به «هم سطح بودن» و «هم تراز بودن» و «هموار بودن» اشاره داشته است (ر.ک: etymonline، ذیل equality).

آنچه باید در استفاده از واژه equality بدان توجه داشت، گذار پارادایمی از اکتفا به چستی به فهم و ترسیم چگونگی است که به طور مشخص در دوره روشنگری اتفاق افتاده است. هایدگر از جمله کسانی است که به این مطلب توجه کرده و با مراجعه به اندیشه کانت، ماجرا را در فصل دوم کتاب مسائل اساسی پدیدارشناسی به بحث گذاشته است. یکی از مفاهیمی که فیلسوفان اسکولاستیک در اشاره به ماهیت به کار می‌گرفتند و شیئیت یک چیز را با آن می‌خواندند، واژه لاتین «quidditas» بود که از بن «quid» ساخته می‌شد. Quid یعنی «چه» و «آنچه»؛ در مجموع این واژه به چستی و ماهیت پدیده، یا به قول ارسطو «آنچه بود بودن» شیء ناظر است. این عبارت ارسطو در زبان لاتین به شکل «quod quid erat esse» نوشته می‌شد. مراد ارسطو از این عبارت آن چیزی است که موجودی بر حسب شیئیتش، پیش از آنکه به فعلیت برسد، بوده است؛ چراکه فقط در این صورت اندیشیدنی است.